

شیوع کمخونی و کمخونی فقر آهن در دختران دانش آموز شهر زاهدان

فرزانه منتظری فر^{*}، منصور کرجی بانی^{*}، محسن طاهری^{**}

خلاصه:

کمخونی و کمخونی فقر آهن یکی از مشکلات مهم بهداشتی، تغذیه ای بویژه در کودکان، دختران نوجوان و زنان سینین باروری است. لذا به منظور تعیین شیوع کمخونی و کمخونی فقر آهن در دختران دانش آموز این تحقیق در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۷۴ روی ۱۳۰۰ دختر دانش آموز مدارس راهنمایی و دبیرستانهای شهر زاهدان (۱۱۲۳ نفر از مدارس دولتی و ۱۷۷ نفر از مدارس غیر انتفاعی) با روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله‌ای انجام گرفت. میزان هموگلوبین، هماتوکریت، MCHC، MCH، MCV و فریتین و ویژگیهای فردی، اجتماعی و اقتصادی در فرم اطلاعاتی تکمیل گردید. نتایج تحقیق نشان داد که شیوع کمخونی در مدارس دولتی و غیر انتفاعی به ترتیب ۸/۸٪ و ۱/۵٪ و شیوع کمخونی فقر آهن به ترتیب ۱۶٪ و ۳/۸٪ بوده است. بنابراین نتایج حاکی از آنست که کمخونی فقر آهن در منطقه از شیوع بالای برخوردار است و عامل خطری برای دختران جوان می‌باشد، از این‌رو لذا تجویز مکملهای آهن و اجرای برنامه‌های آموزشی در این گروه از افراد توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: شیوع، کمخونی، کمخونی فقر آهن، دختران نوجوان، زاهدان

مقدمه:

کمخونی فقر آهن از شایعترین اختلالات تغذیه‌ای در کشورهای در حال توسعه (۱) و مهمترین علت کمخونی تغذیه‌ای در کودکان، دختران نوجوان و زنان سینین باروری است. بطوریکه ۲۵٪ کل کودکان و حدود ۲۳٪ زنان درستین باروری و ۴٪ زنان باردار در کشورهای در حال توسعه از این مشکل رنج می‌برند (۲). درکشور ما نیز شیوع کمخونی، فقر آهن، کمخونی فقر آهن در دختران ۱۵-۱۹ ساله به ترتیب ۳۱٪، ۳۹٪، ۱۴/۵٪ گزارش شده است (۳). نتایج تحقیقات در زمینه شیوع کمخونی و کمخونی فقر آهن در دختران نوجوان،

*مریمی، عضو هیئت علمی دانشکده پزشکی زاهدان

**مریمی، عضو هیئت علمی دانشکده پرآپرژشکی زاهدان

آموزان، افراد نمونه با توجه به اهداف طرح دعوت به همکاری می شدند و به همین دلیل، محدودیتی در تعداد نمونه های انتخابی در مدارس فوق الذکر ایجاد می نمود. پس از کسب موافقت از اداره آموزش و پرورش شهرستان زاهدان، مدیران مدارس و دانش آموزان فرم اطلاعاتی شامل رضایت نامه و مشخصات فردی، اجتماعی و اقتصادی با پرسشنهای در زمینه سن، وزن، قدر، رتبه تولد و بعد خانوار، سن شروع قاعدگی، سطح تحصیلات والدین، شغل سرپرست خانوار، و نوع مالکیت واحد مسکونی از طریق مصاحبه تکمیل، سپس از هر نمونه ۵ میلی لیتر خون وریدی جمع آوری و شاخصهای هماتولوژی (هموگلوبین، هماتوکربت، متوسط حجم گلبول قرمز MCV)، متوسط هموگلوبین گلبول قرمز MCH و متوسط غلظت هموگلوبین MCHC) با دستگاه کولتر کانتر مدل S و فریتین سرم بروش رادیوایمونوآسی با دستگاه گاما کانتر مدل Kontron و با استفاده از کیست Amersham اندازه گیری شد. جهت تشخیص وضعیت کم خونی، اگر دو شاخص از شاخصهای هماتولوژی، کمتر از حد طبیعی بود، (هموگلوبین کمتر از ۱۲ گرم در دسی لیتر، هماتوکربت کمتر از ۳۶٪ و با شاخصهای MCHC,MCH,MCV به ترتیب مقادیر کمتر از ۸۰ فمتو لیتر ، ۲۶ پیکو گرم و ۳۰ درصد، معیار تشخیص کم خونی تلقی شده و در دانش آموزانی که فریتین سرم کمتر از ۱۲ میکرو گرم در لیتر و دو شاخص غیر طبیعی از گروه کم خونی را با هم داشتند دلیل بسیار کم خونی

از آنجاییکه نوجوانان به علت رشد سریع در دوران بلوغ نیاز بیشتری به آهن دارند و بویژه دختران به علت عادت ماهانه و دریافت کمتر مواد غذایی کالری زا نسبت به پسران. بیشتر در معرض کم خونی فقر آهن قرار دارند، (او۳۰٪) لذا با توجه به نکات فوق، در این مطالعه هدف آن است که با اخذ اطلاعات جدید در خصوص کم خونی و کم خونی فقر آهن، میزان شیوع آن مشخص تا براساس آن بتوان راهکارهای کاربردی را درجهت کاهش عوارض ناشی از آن به مرحله اجرا گذاشت.

مواد و روشها:

براساس بازنگری منابع و اطلاعات موجود پیرامون کم خونی فقر آهن در جوامع مشابه، با اطمینان ۹۵٪ و میزان خطای ۱/۵ درصد، تعداد ۱۳۰۰ دختر دانش آموز درسال تحصیلی ۷۴-۷۵ مورد بررسی قرار گرفتند. جهت انتخاب نمونه ابتدا شهر را به ۵ منطقه (شمال، جنوب، شرق، غرب و مرکزی) تقسیم نموده، سپس از تعداد ۲۳ واحد دیبرستان (۱۷ دیبرستان دولتی و ۶ دیبرستان غیر انتفاعی) و از ۲۷ واحد مدرسه راهنمایی (۱۹ مدرسه دولتی و ۸ مدرسه غیر انتفاعی) بصورت نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای، از هر منطقه ۴ مدرسه (جمعاً ۱۲ مدرسه دولتی و ۸ مدرسه غیر انتفاعی) انتخاب، و ۱۱۲۳ دانش آموز از مدارس دولتی (۴۳۱ نفر از دیبرستانها و ۶۹۲ نفر از مدارس راهنمایی دولتی) و ۱۷۷ نفر از مدارس غیر انتفاعی (۹۰ نفر از دیبرستانها و ۸۷ نفر از مدارس راهنمایی غیر انتفاعی) بصورت تصادفی سیستماتیک انتخاب شدند. شایان ذکر است که در خصوص انتخاب نمونه ها در مدارس غیر دولتی، همکاریهای لازم ارائه نشده لذا بر حسب امکانات موجود و موافقت مسئولین و رضایت دانش

1- Mean Corpuscular Haemoglobin

2- Mean Corpuscular Volume

3- Mean Corpuscular Haemoglobin Concentration

همچنین نتایج نشان داد که بین شغل، و میزان تحصیلات والدین، رتبه تولد و بعد خانوار و نوع مالکیت محل سکونت با کم خونی و کم خونی فقر آهن ارتباط معنی داری وجود ندارد ($P > 0.05$).

بحث :

در این تحقیق اکثریت افراد مبتلا به کم خونی و کم خونی فقر آهن را گروه سنی ۱۴-۱۶ سال تشکیل داده (به ترتیب ۴۷٪ و ۱۱٪) (جدول ۲) که با توجه به جهش رشدی دوران بلوغ و عدم دریافت مقدار کافی مواد غذایی حاوی آهن و همچنین شروع دوران قاعدگی، آغاز را بیشتر در معرض خطر کمبود آهن قرار داده آسیب پذیر می نماید (۱۲ و ۱۳). از طرفی با مشاهده طیف گسترده دامنه تغییرات سن شروع قاعدگی (۹-۱۶ سال) عوامل تشیدید کننده کم خونیها بیشتر مورد نظر قرار می گیرند. مطالعات نشان داده است که در دختران نوجوان با وضعیت اقتصادی پایین، سن شروع قاعدگی دیرتر از سایر گروهها بوده، مضارفاً اینکه زمان تکمیل شدن ذخائر آنها طولانی تر است (۲۰، ۱۷). بنابراین با توجه به اینکه کم خونی یک مشکل عمده بهداشتی خصوصاً در کشورهای در حال توسعه می باشد، لذا با استی الگوی مصرف غذایی بخوبی باشد که از نظر دریافت پروتئین - انرژی و سایر مواد مغذی، منجمله آهن کمبودی ایجاد نشود. البته جهت حل مشکل، همکاری و مشارکت مردمی و ایجاد یک سیستم مفید و در نظر گرفتن وضعیت اقتصادی جامعه مورد مطالعه و اجرای برنامه هایی مانند تجویز مکملها و افزایش آگاهیهای عموم می تواند نتایج شمربخشی را بهمراه داشته باشد (۱۹، ۱۸، ۱۲).

فقر آهن بود (۷-۹). جهت تحلیل آماری، با استفاده از نرم افزار SPSS، از شاخصهای مرکزی و پراکندگی استفاده شد، همچنین بالاجام آزمون کای دو و test-t-غیر جفتی ارتباط بین متغیرهای مختلف مشخص و نسبت شانس (Odd's Ratio) نیز محاسبه شد.

نتایج:

تحقیق فوق روی ۱۳۰۰ دختر دانش آموز با میانگین (انحراف معیار) سنی (۱/۶) ۱۵/۷ سال انجام گرفت. نتایج حاکی از آنست که در مدارس دولی و غیرانتفاعی میانگین (انحراف معیار) سن شروع قاعده ای بترتیب (۱/۱) ۱۴/۲ و (۱/۳) ۱۲/۲ سال می باشد که این تفاوت از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.001$).

میانگین (انحراف معیار) شاخص توده بدن^۱ (BMI) نیز در مدارس دولی (۲/۴ ۱۵/۲) و در مدارس غیرانتفاعی (۳/۴ ۸/۸ ۱۹/۸) کیلوگرم بر مترمربع بوده که از نظر آماری، تفاوت معنی دار بود ($P = 0.001$).

نتایج جدول ۱، که میانگین (انحراف معیار) تغییرات شاخص هابه تفکیک در گروههای مختلف مورد مطالعه را نشان میدهد، حاکی از آنست که در مجموع وضعیت دانش آموزان مدارس غیرانتفاعی بالتبه مطلوب تر از مدارس دولی می باشد.

با توجه به نتایج جدول ۲، اکثریت دختران مبتلا به کم خونی (۴/۷٪) و کم خونی فقر آهن (۱۱٪)، در گروه سنی ۱۴-۱۶ سال قرار دارند.

جدول ۳، نیز شیوع کم خونی و کم خونی فقر آهن را به تفکیک در دختران جامعه مورد مطالعه نشان می دهد، که با توجه به نتایج تحقیق، خطر ابتلا به کم خونی و کم خونی فقر آهن در دانش آموزان مدارس دولی به ترتیب ۳/۶ و ۴ برابر مدارس غیرانتفاعی است ($P < 0.001$) و ($P < 0.001$).

۱- Body Mass Index

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار شاخصهای خون‌شناسی و فربین در دختران
دانش آموز شهر زاهدان به تفکیک مدارس دولتی و غیر انتفاعی

آزمون t-test		غير انتفاعی				دولتی				مدارس	
آهن	نحوه	کم خون فقر آهن	کم خون	کم خون	کم خون فقر آهن	کم خون	کم خون فقر آهن	کم خون	کم خون فقر آهن	میانگین	میانگین
		نحوه	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
P<0.01	P<0.01	۱۷۳	۱۴	۱۱	۱۳.۲	۰.۹	۱۲.۵	۱۳	۱۲	۶۰۰۰	g/dl
P<0.05	NS	۱۷۹	۳۹/۹	۲/۱	۴۰/۹	۳/۶	۳۶/۵	۲/۴	۳۸/۱	۱۰۰	%
P<0.01	P<0.02	۷۵	۸۶/۲	۷/۲	۸۳/۹	۴/۵	۸۱/۵	۴/۸	۸۰/۷	۳۷	MCV (fl)
NS	NS	۱/۲	۲۶۷	۲/۰	۲۷/۱	۲/۶	۲۵/۲	۲/۳	۲۷/۴	۳۷	MCH (pg)
NS	NS	۱/۷	۳۰/۱	۱/۹	۲۲/۷	۱/۲	۳۰/۹	۱/۷	۳۱	۳۱	MCHC (%)
P<0.001	P<0.001	۴/۸	۱۶/۲	۷/۲	۱۶/۷	۸/۸	۱۷/۴	۴/۴	۱۱/۱	۱۱/۱	۱۱/۱
											μg/l

جدول ۲- شیوع کم خونی و کم خونی فقر آهن در دختران دانش آموز شهر زاهدان به تفکیک سن

کم خونی فقر آهن		کم خونی		تعداد افراد		سن (سال)
شیوع (%)	موارد مشتبه	شیوع (%)	موارد مشتبه	تعداد افراد		
۳/۱	۴۰	۱/۷	۲۲	۵۰۰		۱۱-۱۳
۱۱/۵	۱۵۰	۴/۷	۶۱	۵۶۶		۱۴-۱۶
۵/۴	۷۰	۳/۸	۵۰	۲۳۴		۱۷-۱۹
۲۰/۰	۲۶۰	۱۰/۲	۱۳۳	۱۳۰۰	جمع	

جدول ۳- شیوع کم خونی و کم خونی فقر آهن در دختران دانش آموز شهر زاهدان به تفکیک مدارس
دولتی و غير انتفاعی

کم خونی فقر آهن		کم خونی		تعداد افراد		مدارس
شیوع (%)	موارد مشتبه	شیوع (%)	موارد مشتبه	تعداد افراد		
۱۶/۲	۲۱۰	۸/۷	۱۱۳	۱۱۲۳	دولتی	
۳/۸	۵۰	۱/۵	۲۰	۱۷۷	غير انتفاعی	
۲۰/۰	۲۶۰	۱۰/۲	۱۳۳	۱۳۰۰	جمع	

شایان ذکر است بررسیها نیز نشان داده‌اند که شاخص هموگلوبین به تنهایی نمی‌تواند بصورت یک روش غربالگری جهت تعیین کمبود آهن بکار رود، زیرا در کشورهای در حال توسعه عوامل دیگری نظیر کمبود فولات، سوء تغذیه انرژی-پروتئین، عفونتهای مزمن و ... نیز موجب کاهش در غلظت هموگلوبین می‌شوند، در چنین موقعی بهتر است از سایر شاخصها نیز استفاده شود (۹۸،۵،۴)، لذا دور از انتظار نیست که در صد شیوع کم خونی فقرآهن با شاخصهای فوق نسبت به تحقیق قبلی دراستان افزایش یابد، با تأکید بر اینکه تعداد نمونه‌های مورد بررسی در تحقیق قبلی ۳۲۵ نفر (حدود یک چهارم نمونه‌های فعلی) بود، همچنین میزان شیوع کم خونی فقرآهن در منطقه ورامین ۷/۶٪ (۴)، در کرج ۳۹/۷٪ (۶)، در دختران دانشجو در تهران ۱۶/۷٪ (۵) گزارش شده است و در سایر کشورها در اسکاتلندر سال ۲۰۰۰، در دختران دیپرستانی این میزان ۱۸/۳٪ (۲) و در بنگلادش در سال ۲۰۰۰، ۱۷٪ (۱۱) گزارش شده است. بطورکلی شیوع کم خونی فقرآهن در کشورهای اروپایی و امریکایی، پایین‌تر از بررسی ما گزارش شده است (۱۵،۲) که از علل این امر می‌توان به برنامه‌غنی‌سازی، استفاده از مکمل آهن و اجرای برنامه‌های آموزش تغذیه اشاره نمود (۱۹،۱۲،۱۰) با توجه به نتایج جدول ۱ بنظر می‌رسد، میزان کمبود آهن در دانش آموزان مدارس دولتی به مراتب بیشتر از مدارس غیرانتفاعی است، همچنین نتایج جدول ۳ نیز حاکی از آنست که شیوع کم خونی و کم خونی فقرآهن به ترتیب در مدارس دولتی ۸/۷٪ و

نتایج نشان داد که حدود ۴۷٪ دختران مدارس دولتی و ۲۱٪ دختران مدارس غیرانتفاعی دارای شاخص توده بدن کمتر از ۱۸/۵ کیلوگرم بر مترمربع بودند که مستعد بودن و آسیب‌پذیری آنان نسبت به کمبودهای تغذیه‌ای را افزایش می‌دهد، لذا احتمالاً مسئله فوق می‌تواند بروز سوء تغذیه یا کمبود ریزمعدنیها از جمله آهن را در جامعه افزایش دهد، در تحقیق Soekarjo نیز دخترانی که در مدارس حاشیه‌ای شهر با وضعیت اقتصادی پایین تحصیل می‌کردند، نسبت به دختران مدارس با وضعیت اقتصادی بالا کوتاه‌تر بودند (۱۷).

این تحقیق نشان می‌دهد که شیوع کم خونی در جامعه مورد بررسی ۱۰/۲٪ می‌باشد و میزان شیوع کم خونی منطقه ورامین در سال ۱۳۷۷، ۳۴/۵٪ (۴)، در کرج در سال ۱۳۷۸، ۸/۲٪ (۶) بوده و در سایر کشورها از جمله در بنگلادش در سال ۲۰۰۰، ۲۷٪ (۷)، در نروژ در سال ۱۹۹۹، ۴٪ (۱۲)، در پرو در سال ۲۰۰۰، ۲۴/۷٪ (۱۲) و در عربستان سعودی در سال ۱۹۹۹ در همین گروه سنی ۵/۴٪ (۱۴) گزارش شده است که تفاوت مشاهده شده را می‌توان تا حدودی به وضعیت اقتصادی و فرهنگ تغذیه مردم در مناطق مختلف کشور و سایر کشورها و تفاوت در معیار تعیین کم خونی نسبت داد.

تحقیق نشان داد که ۲۰٪ از دختران مورد بررسی مبتلا به کم خونی فقرآهن بودند و در گزارش کشوری، شیوع کم خونی فقرآهن در دختران ۱۹-۱۵ ساله کل کشور ۱۴/۵٪ بود (۳). در تحقیق قبلی در سال ۱۳۷۲ در زاهدان توسط کرجی بانی و همکاران این میزان ۳/۴٪ گزارش شده است.

مشاهده میشود که تفاوت قابل ملاحظه ای در بین گروهها وجود دارد، بنابراین تحصیل می تواند، بصورت غیرمستقیم درجهت افزایش آگاهیها و بهبود وضعیت بهداشتی و تغذیه‌ای خانواده‌ها، و در نتیجه پیشگیری از کمخونی تاثیر داشته باشد. همچنین براساس نتایج بدست آمده از تحقیق فوق، ارتباطی در خصوص رتبه تولد، بعد خانوار و نوع مالکیت واحد مسکونی با کمخونی و کمخونی فقرآهن وجود نداشته است، اگرچه محیط زیست و بهسازی محیط، امری مهم در خصوص مرتفع نمودن کمخونیها می‌باشد (۱۱، ۱۲). با توجه به موارد فوق و شناخت الگوی مصرف غذایی مردم در منطقه و اینکه عادات غذایی آنها بخوبی است که اساساً از نانهای سنتی و حبوبات، نیازهای تغذیه‌ای تامین می‌گردد (۱۳) و از طرفی عواملی مانند عدم تخمیر در فرآیند نان و اسیدوفیتیک موجود در غلات و حبوبات می‌تواند بر قابلیت دسترسی آهن تاثیرگذار باشد (۱۴، ۱۵)، لذا با توجه به نتایج تحقیق بنظر می‌رسد، وضع درصدی از افراد جامعه مورد مطالعه در خصوص این عنصر غذایی نامطلوب بوده، لذا در معرض خطر کمبود آهن می‌باشد، مضاراً اینکه عوارض اقتصادی و اجتماعی، افت آموزشی و کاهش توانمندی وکارآیی، آسیب پذیری این قشر از جامعه را که مادران آینده نیز می‌باشند، پدید می‌آورد، بنابراین با توجه به مشکلات بالینی و درمانی لزوم انجام اقدامات اصولی در جهت برنامه‌ریزی‌های پیشگیری و بهداشتی وارانه روشهای آموزشی پیشنهاد می‌شود.

۱۶٪ و در مدارس غیرانتفاعی ۱۵٪ و ۲۳٪ می باشد و محاسبه نسبت شانس (Odds Ratio) نیز نشان داد که خطر ابتلا به کمخونی و کمخونی فقرآهن در دختران دانش آموز مدارس دولتی بیشتر از مدارس غیرانتفاعی است که اختلاف این دو شاخص با نوع مدارس از نظر آماری معنی دار بود [۱] به ترتیب ($P < 0.001$) و ($P < 0.001$). نتایج تحقیق Soekarjo در سال ۲۰۰۱ در اندونزی نیز حاکی از شیوع کمخونی به میزان ۲۵٪ در دختران در سنین بلوغ می‌باشد که نسبت شانس (Odds Ratio) ابتلا به کمخونی در دخترانی که در مدارس حاشیه شهر با وضعیت اقتصادی پایین، تحصیل می‌کردند، بمراتب بیشتر از مدارس با وضعیت اقتصادی خوب بوده است (۰.۲۵ در مقابل ۰.۶۷) (۱۷). مطالعات دیگری در خصوص وضعیت تغذیه‌ای دختران نوجوان نیز، تاثیر وضعیت اقتصادی را در افزایش قابلیت دسترسی به منابع حیوانی که در نتیجه باعث بهبود وضعیت تغذیه‌ای افراد می‌گردد، از عوامل مهم در پیشگیری از کمخونیها بر شمرده است (۱۳، ۱۱). با توجه به نتایج بسیاری از تحقیقات اگرچه می‌توان شغل را از عواملی دانست که بطور غیر مستقیم بر شیوع کمخونیها تغذیه‌ای در جامعه تاثیرگذار باشد (۱۷، ۱۶، ۱۱) ولی در این تحقیق بین شغل با کمخونی و کمخونی فقرآهن ارتباط معنی داری مشاهده نشد.

همچنین این تحقیق نشان داد که بین سطح تحصیلات والدین و میزان کمخونی ارتباطی وجود ندارد، ولی با توجه به توزیع فراوانی سطح تحصیلات والدین دانش آموزان (۲۳٪ بیسواد)

منابع:

- 1- Lee GR. Iron deficiency and iron deficiency anemia In wintrobe. Lee & Fegiger Text book of Haematology. 1993: 808-840
- 2-Schaaf D, Scragg R, Metcalf P, Grant C, Buchanan J. Prevalence of iron deficiency in Auckland high School Students. N Z Med. J. 2000, 25:113 (1116): 347-50(Abstract).
- 3-Salehian P. Multi-Center Study of iron deficiency anemia among 15-49 years old Woman in the Islamic Republic of Iran. Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Faculty of Medicine, 1994.
- 4- هوشنگ نژاد امیر. عسکری محسن. ولایی ناصر. فولادی مقدم ع. شمس عطا ا... بررسی شیوع فقر آهن کم خونی و کم خونی فقر آهن در دانش آموزان دبیرستانی منطقه ورامین پژوهشنه سال ۶. شماره ۴، صفحه ۲۲-۳۱۷، پاییز ۸۰
- 5- فلاحتی ابراهیم. کیمیاگر سید مسعود. غلامی بزدانپیش، شیوه کم خونی فقر آهن در مجتمع خوابگاهی حضرت فاطمه زهرا (س) دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در سال ۷۶، فصلنامه دانشگاه علوم پزشکی لرستان. شماره ۱ صفحه ۲۴-۱۹. تابستان ۷۸
- 6- فولادی مقدم ع. کیمیاگر م. بررسی شیوه فقر آهن و کم خونی فقر آهن در دانش آموزان دبیرستانی شهرکرج و تاثیر سولفات فرو برق شاخصهای خونی و بیوشیمیایی و روی سرم. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم تغذیه و صنایع غذایی دانشگاه عنوان پزشکی شهید بهشتی . ۱۳۷۸
- 7-Ahmed F, Khan MR, Islam M, Kabir I, Fuchs GJ: Anemia and iron deficiency among adolescent school girls in Peri-Urban Bangladesh. Eur. J. clin. Nutr. 2000 : 54(9):678-83
- 8- گیلسبی استوارت (مترجمان : اسماعیلی مینا. رشیدی آرش. ناصری عصمت. هوشیارزاد آناهیتا). مسائل اساسی در کنترل فقر آهن. نشر علوم کشاورزی . چاپ اول. تابستان ۱۳۷۸
- 9-Royston E. The prevalence of nutritional anemia in woman in developing countries . A critical review of available information . WHO. Geneva, 1985 ; 52-67
- 10- Beasley NM, Tomkins AM, Hall A, The impact of weekly iron supplementation on the iron status of adolescent girls in Tanzania . Trop. Med . Int. Health. 2000 ; 5(11): 794-9
- 11-Ahmed F. Anemia in Bangladesh: A review of prevalence and aetiology, Public Health Nutr; 2000 ; 3(4):385-93
- 12-Eskeland B, Hunskaar S: Anemia and iron deficiency screening in adolescence: A pilot study of iron (stores and haemoglobin response to iron treatment in a population of 14-15 year-olds in Norway. Acta paediatr. 1999 ; 88(8): 815-21
- 13-Creed-Kanashiro HM, Uribe TG, Bartolini RM, Improving dietary intake to prevent anemia in adolescent girls through community kitchens in a periurban population of Lima, Peru. J Nutr. 2000; 130(2 S Suppl): 459-461.
- 14-al-Othaimeen A, Osman AK, al-Orf S. Prevalence of nutritional anemia among primary school girls in Riyadh City, Saudi Arabia. Int.J. Food Sci Nutr. 1999 ; 50 (4) : 237-43.
- 15- Looker AC, Dallman PR, Carroll MD, Gunter EW, Johnson CL. Prevalence of iron deficiency in the United States. JAMA. 1997 ; 26: 277 (12): 973-6.
- 16-Himes JH, Walker SP, Williams S, A method to estimate prevalence of iron deficiency and iron deficiency anemia in adolescent Jamaican girls. Am J Clin Nutr. 1997; 65 (3): 831-6.
- 17-Soekarjo DD, Depee S, Bloem MW, Socio-economic Status and puberty are the main factors determining anemia in adolescent girls and boys in East Java, Indonesia Eur J Clin Nutr. 2001; 55 (11): 932-9.
- 18- کرجی بانی منصور. بررسی اپیدمیولوژی کم خونی فقر آهن در دختران دانش آموز

دیبرستانهای شهر زاهدان و ارتباط آن با انرژی
و برخی عناصر مغذی دریافتی . پایان نامه
کارشناسی ارشد. دانشکده علوم تغذیه و صنایع
غذایی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی. ۱۳۷۲

19-Hathrat P, Valyasevi A, Kotchabhakd N:
Effect of an iron supplementation trial on the

Fe status of Thai school children. Br. J. Nutr.
1992: 69 (1) : 245-252.
20-Autokorola IN, Desilva LD. Iron status
of adolescent female in the three an urban
area of Srilanka. J. Trop. Ped. 1990: 36(3) :
316-321